

Γενική Διακήρυξη της 2ης Αφρικανικής Διάσκεψης της «Διεθνούς Ένωσης Συνταξιούχων και Επιδοματούχων «Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας ΠΣΟ»

Ραμπάτ/Μαρόκο, 22 και 23 Νοεμβρίου 2023

Στις 22 και 23 Νοεμβρίου 2023 στο Ραμπάτ/Μαρόκο, η «Η Εθνική Εκπαιδευτική Ομοσπονδία FNE» φιλοξένησε τη δεύτερη Αφρικανική Διάσκεψη της «Διεθνούς Ένωσης Συνταξιούχων και Επιδοματούχων της «Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας ΠΣΟ», με τη φυσική συμμετοχή σωματείων από διάφορες χώρες:

1. Αλγερία,	5. Αίγυπτος,	9. Σενεγάλη,
2. Αγκόλα,	6. Γουινέα Μπισάου	10. Τανζανία,
3. Μπουρκίνα Φάσο,	7. Λιβύη,	11. Τυνησία;
4. ΑΔΚ του Κονγκό,	8. Μαρόκο,	

Κάποιες συμμετοχές έγιναν εξ αποστάσεως μέσω ζουμ και με άμεση μετάφραση, όπως αυτές: Γκάνα (Δημοσίευση δελτίου τύπου με την ευκαιρία αυτή), Νίγηρας (Συμμετοχή μέσω τηλεδιάσκεψης).

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι αρκετοί συνδικαλιστές έχουν εκφράσει τη συμφωνία και την επιθυμία τους να συμμετάσχουν στη δεύτερη αφρικανική διάσκεψη στο Ραμπάτ του Μαρόκου, και αυτό αφορά τις ακόλουθες χώρες:

1. Νότια Αφρική	7. Τζιμπουτί	14. Νιγηρία
2. Μπενίν	8. Γκαμπόν	15. Ουγκάντα
3. Καμερούν	9. Γκάνα	16. Σιέρα Λεόνε
4. Κεντροαφρικανική
Δημοκρατία	10. Γουινέα Κονάκρι	17. Σομαλία
5. Κονγκό-Κινσάσα	11. Λιβερία	18. Τόγκο
6. Ακτή Ελεφαντοστού	12. Μαυριτανία	19. Ζάμπια
	13. Μοζαμβίκη	20. Ζιμπάμπουε

Όμως, κάποιες από τις 20 χώρες δεν ταξίδεψαν λόγω έλλειψης χρημάτων για να πληρώσουν αεροπορικά εισιτήρια και άλλες επειδή δεν είχαν βίζα λόγω του μποϊκοτάζ της ΠΣΟ από αξιωματούχους φιλοκαπιταλιστές ή λόγω διοικητικής γραφειοκρατίας και παρεμποδιστικών διαδικασιών.

Και αυτό, στο διεθνές πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από την καπιταλιστική ηγεμονία και τον έλεγχο της και την υποδούλωση της συντριπτικής πλειονότητας της ανθρωπότητας και από την αχαλίνωτη καπιταλιστική εκμετάλλευση πάση θυσία, παράλληλα με την επιδείνωση της δομικής της κρίσης και την εμφάνιση της σκληρότητας, της ωμότητας και της βαρβαρότητας της. βαρβαρότητα σε όλα τα οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και περιβαλλοντικά επίπεδα.

Η αγροτική, βιομηχανική, οικονομική και ανθρωπιστική κρίση αυτού του δολοφονικού, παρηκμασμένου και καταστροφικού καπιταλισμού εκφράζεται και συμπληρώνεται φυσικά από νεοφασιστικές, φεουδαρχικές, νεοαποικιακές, αυταρχικές, υπερσυντηρητικές, φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές πολιτικές μορφές, που βασίζονται στην πυροδότηση πολέμων και συγκρούσεων, υποστηρίζει δικτατορίες κάθε είδους, διατηρεί την ταξική και λαϊκή καταπίεση κάθε είδους, χρήση του δικαστικού συστήματος και των μέσων προπαγάνδας για την καταστολή της αντιπολίτευσης, ανεξάρτητα από το είδος της, πολιτική ή κοινωνική..., και την επίθεση στο ταξικό εργατικό κίνημα και στα επαναστατικά κόμματα και οργανώσεις.

Ο στόχος του εκμεταλλευτικού, αποικιακού, πολεμικού και εγκληματικού καπιταλισμού είναι να αποκτήσει τα μεγαλύτερα κέρδη, να διευρύνει το εύρος της εκμετάλλευσης και να λεηλατήσει όλο τον πλούτο ή

τους φυσικούς πόρους που παράγουν οι άνθρωποι. Για να το κάνει αυτό, τροφοδοτεί πολέμους, χιλιάδες ένοπλες συγκρούσεις και λιμούς και χρησιμοποιεί τα ιμπεριαλιστικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματά του για να επιβάλει πιο διορθωτικές διαρθρωτικές πολιτικές για την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών, τη διάλυσή τους, την κατάργηση δημόσιων υπηρεσιών όπως η απασχόληση, η υγεία, η εκπαίδευση, κλπ., και η εκμετάλλευση των συνταξιοδοτικών αποταμιεύσεων κλπ., που οδηγεί στη φτωχοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων εργαζομένων, ανδρών και γυναικών και λαϊκών ομάδων, εκτεταμένη ανεργία, ιδίως μεταξύ των νέων.

Η Δεύτερη Αφρικανική Διάσκεψη διεξάγεται και ο κόσμος βιώνει πρωτοφανή βαρβαρότητα, με τον πόλεμο εξόντωσης, τον ξεριζωμό της γης και τον αναγκαστικό εκτοπισμό στον οποίο υποβάλλεται ο ανυπεράσπιστος παλαιστινιακός λαός, με επικεφαλής τη σιωνιστική αποικιακή οντότητα του απαρτχάιντ, και την απεριόριστη υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και των σύμμαχων τους, των χωρών της Δυτικής Ευρώπης και τη σιωπή και ανικανότητα των Ηνωμένων Εθνών, ενώ αυτός ο πόλεμος κατέστρεψε ολοσχερώς τη Λωρίδα της Γάζας και εξολόθρευσε τον παλαιστινιακό πληθυσμό της, παιδιά, ηλικιωμένους και γυναίκες και μετέτρεψε τα σχολεία, νοσοκομεία και δημόσια ιδρύματα σε πρωτοφανή ερείπια. Ο παλαιστινιακός λαός δεν βρήκε καμία υποστήριξη, εκτός από αυτή των λαών σε διάφορα μέρη του κόσμου και των ισχυρών δυνάμεών του, που σηκώθηκαν για να διαμαρτυρηθούν ενάντια σε αυτόν το βάρβαρο γενοκτονικό πόλεμο, εκφράζοντας την απόλυτη αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό και απαιτώντας τον άμεσο τερματισμό αυτού του πολέμου, τη νομική δίωξη των εγκληματιών της ρατσιστικής σιωνιστικής οντότητας για εγκλήματα πολέμου κατά της ανθρωπότητας, καθώς και την άμεση άρση της πολιορκίας που έχει επιβληθεί στη Γάζα εδώ και 17 χρόνια, και απαιτεί το άνοιγμα των σημείων διέλευσης χωρίς όρους, και ποινικοποίηση της ομαλοποίησης, σε όλες τις μορφές της, με τη σιωνιστική οντότητα και ποινικοποίηση όλων των καθεστώτων που συμμετείχαν στην επίθεση κατά της Γάζας και απέτρεψαν την είσοδο ανθρωπιστικής βοήθειας.

Η 2η αφρικανική Διάσκεψη της ΤUI των συνταξιούχων της ΠΣΟ είναι αλληλέγγυα και εντάσσεται στο κίνημα της 29ης Νοεμβρίου της διεθνούς ημέρας αλληλεγγύης με τον παλαιστινιακό λαό μετά από τη διεθνή έκκληση της ΠΣΟ με την ευκαιρία αυτή.

«Η Διεθνής Ένωση Συνταξιούχων και Επιδοματούχων» της «Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας ΠΣΟ», έχει εκλέξει μια περιφερειακή ηγεσία για τις αφρικανικές χώρες, ως βασικό πολιτικό και συνδικαλιστικό μέσο για την ήπειρό μας:

1. Εκφράζει το σεβασμό του για τους μάρτυρες, άνδρες και γυναίκες, του παλαιστινιακού λαού, θύματα του εξοντωτικού πολέμου που διεξάγει η σιωνιστική-καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική συμμαχία, και στέκεται αλληλέγγυος στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού και στο δικαίωμά του στην ελευθερία, την αυτοδιάθεση και τη δημιουργία του ανεξάρτητου παλαιστινιακού του κράτους, και θεωρεί τη διεθνή κοινότητα υπεύθυνη για τη συνέχιση της σιωνιστικής οντότητας του απαρτχάιντ στα εγκλήματά της κατά της ανθρωπότητας και απαιτεί τον άμεσο τερματισμό αυτής της επίθεσης και την προστασία των παιδιών, των γυναικών και τους ηλικιωμένους και τους πρόσφυγες του παλαιστινιακού λαού από τον πόλεμο της εξόντωσης και τον αναγκαστικό εκτοπισμό. Η ΤUI ζητά επίσης την επιβολή του διεθνούς δικαίου και τη δίωξη των σιωνιστών για τις κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

2. Στέκεται ολόψυχα δίπλα στο λαό της Λιβύης και του Μαρόκου ενόψει της τραγωδίας της καταιγίδας Daniel στη Λιβύη και του καταστροφικού σεισμού στον Υψηλό Άτλαντα στο Μαρόκο, και καλεί τη διεθνή κοινότητα για μεγαλύτερη αλληλεγγύη για να αντιμετωπίσει αυτές τις τραγωδίες που προκαλούν πολλά θύματα και με τις οποίες έχασαν τη ζωή τους ή οι οικογένειές τους βρέθηκαν χωρίς εισόδημα και άστεγοι...

3. Καλεί τις αφρικανικές οργανώσεις να αγωνιστούν για να μπλοκάρουν το δρόμο των παλιών και νέων αποικιοκρατών, πολυεθνικών εταιρειών και ιμπεριαλιστικών διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο... που συνεχίζουν να λεηλατούν τον πλούτο των αφρικανικών λαών, να σαμποτάρουν τις οικονομίες τους, και τους διαγωνίζονται στο σκοτάδι της οπισθοδρόμησης, της φτώχειας, της άγνοιας και της ασιταθείας... και διαγωνίζονται την εξάρτησή τους από το καπιταλιστικό σύστημα και για τα συμφέροντα της νέας αποικιακής φεουδαρχικής ολιγαρχίας.

4. Δηλώνει την απόλυτη αλληλεγγύη της με το μεγαλύτερο κίνημα διαμαρτυρίας γυναικών και ανδρών στην εκπαίδευση στο Μαρόκο, ενεργών και συνταξιούχων, καθώς και με τους συντρόφους μας από την «Εθνική Ομοσπονδία Εκπαίδευσης FNE» που φιλοξενούν αυτή τη δεύτερη αφρικανική διάσκεψη, και τους συντρόφους μας από το «Ένωση Συνταξιούχων Εκπαίδευσης Μαρόκου UREM», που συνδέεται με το FNE, και καλούμε τη μαροκινή κυβέρνηση να ανταποκριθεί άμεσα στα αιτήματα των εκπαιδευτικών εργαζομένων και να σπάσει την πολιτική διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της δημόσιας παιδείας για την εφαρμογή των επιταγών των ιμπεριαλιστικών διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και να σταματήσει κάθε μορφή αποκλεισμού, περιορισμού και διάκρισης που ασκείται κατά της FNE, ως αντιπροσωπευτικής ένωσης, με στόχο να την αποτρέψει από την προσκόλλησή της στη δημόσια εκπαίδευση και τα αιτήματα γυναικών και ανδρών της εκπαίδευσης στο Μαρόκο, ενεργό ή συνταξιούχο, καθώς και τις προκλήσεις του μαροκινού λαού για ελευθερία, αξιοπρέπεια, δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη και αποτελεσματική ισότητα.

5. θεωρεί ότι όλοι οι μηχανισμοί και οργανώσεις που χρησιμοποιούν καθημερινά ο καπιταλισμός, η αποικιοκρατία και η φεουδαρχία καταγγέλλουν καθημερινά και επανειλημμένα την εξαπάτηση του καπιταλισμού «ως μοντέλου που ικανοποιεί ή μπορεί να καλύψει τις θεμελιώδεις ανάγκες του πληθυσμού σε εθνικό και διεθνές επίπεδο στις οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές, πολιτιστικές και περιβαλλοντικές διαστάσεις του»

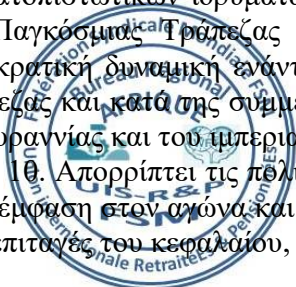
6. Τονίζει ότι οι συντάξεις μας και τα τεράστια χρηματικά μας ποσά δεν μπορούν να είναι πεδίο κλειστό στην απληστία των καπιταλιστών σε αυτό το στάδιο της δομικής κρίσης του καπιταλισμού και του στρατηγικού προσανατολισμού του προς τη μείωση των δημοσίων συντάξεων και την ιδιωτικοποίηση τόσο μεγαλύτερου δυνατού αριθμού της τεράστιας χρηματικής μάζας που αποτελούν οι συντάξεις, μετατρέποντάς τις έτσι σε απλή βοήθεια, η οποία δύσκολα θα προσφέρει τα μέσα επιβίωσης, η οποία έρχεται σε σύγκρουση με το δικαίωμα να ζεις με μια αξιοπρεπή σύνταξη, που εγγυάται την αξιοπρέπεια και χτίζει μια κοινωνία στην οποία η προτεραιότητα είναι για τον άνθρωπο σε όλες του τις διαστάσεις και όχι για τη συσσώρευση των κερδών των καπιταλιστών και των πολυεθνικών εταιρειών που το μόνο τους συμφέρον είναι να παράγουν και να επιδεινώνουν την κοινωνική καταστροφή, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, την ευθραυστότητα, την πείνα, την αδικία, τις ταξικές και περιφερειακές διαφορές, πλήττοντας το αγοραστικό σύστημα, τη δύναμη μεγάλου τμήματος του πληθυσμού, επιδεινώνοντας τις ανισότητες μεταξύ των φύλων και πυροδοτώντας πολυάριθμες κρίσεις, αναταραχές, διαμαρτυρίες και πολέμους·

7. Ζητάει την οργανωμένη και διαρκή κινητοποίηση των ενεργειών των συνταξιούχων και επιδοματούχων (που θα αποτελούν πάνω από το 30% του παγκόσμιου πληθυσμού έως το 2050) και να μετατρέψουν το τεράστιο πολιτικό δυναμικό τους σε οργανωμένη δύναμη, μαζί με άλλα τμήματα της εργασίας και της κοινωνίας και μέσα στην εργατική τάξη, για να πετύχουμε τους στόχους μας και να συμβάλουμε στο τέλος του καπιταλισμού και στην οικοδόμηση ενός μοντέλου κοινωνίας στο οποίο προτεραιότητα έχει ο άνθρωπος σε όλες του τις διαστάσεις και όχι το προσωπικό κέρδος.

8. Επιβεβαιώνει ότι η διαγραφή των αφρικανικών χρεών, τα οποία βαρύνουν την πλειοψηφία των ανθρώπων και πληρώνονται στην Αφρική, και χωρίς όρους, είναι το μόνο πράγμα που θα επιτρέψει σε αυτές τις αφρικανικές χώρες να ελαφρύνουν το βάρος της αποπληρωμής τους και να ξεφύγουν από τη σήραγγα της αναδιάρθρωσής τους και συνεπώς θα οδηγήσει σε χαμηλότερα επιτόκια, μείωση των ποσοστών ανεργίας και δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας, βελτίωση της αγοραστικής δύναμης, καθώς και στη συμβολή στη χάραξη μιας πραγματικής αναπτυξιακής πολιτικής στις χώρες τους και στην αύξηση των μεγάλων επενδύσεων, θα εμποδίσει τους χορηγούς, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Παγκόσμια Τράπεζα, να επιβάλλουν τις επιταγές τους, τις συνθήκες τους και τους οικονομικούς και κοινωνικούς προσανατολισμούς τους και να μην επιτρέψουν στις πολυεθνικές εταιρείες να συνεχίσουν να λεηλατούν τον πλούτο και τους πόρους τους και να καταστρέφουν το περιβάλλον τους.

9. θεωρεί ότι η επιλογή του Μαρόκου να φιλοξενήσει τη διάσκεψη κορυφής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας, στο Μαρακές από τις 9 έως τις 15 Οκτωβρίου 2023, παρουσία ομάδας υπουργών Οικονομικών, διοικητών κεντρικών τραπεζών και εκπροσώπων των μεγάλων εταιρειών της χώρας, σε διάφορα μέρη του κόσμου, και με τη συμμετοχή της σιωνιστικής οντότητας, αυτό δεν είναι τυχαίο, αλλά επειδή το μαροκινό κράτος επικροτεί όλες τις καπιταλιστικές, νεοφιλελεύθερες και ιμπεριαλιστικές αποφάσεις που ευθυγραμμίζονται με τη σιωνιστική οντότητα και επίσης συνδέεται στενά με τις διεθνείς πολιτικές των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Η 2^η Διάσκεψη εκτιμά τις παράλληλες πρωτοβουλίες και κατά της διάσκεψης της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο Μαρακές, ιδίως «τη μαροκινή δημοκρατική δυναμική ενάντια στη διεθνή σύνοδο κορυφής του Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας και κατά της συμμετοχής της σιωνιστικής οντότητας στο Μαρακές», με το σύνθημα: «Ο αγώνας κατά της τυραννίας και του ιμπεριαλισμού είναι μια ενιαία μάχη».

10. Απορρίπτει τις πολιτικές που εφαρμόζουν οι διεθνείς ολιγαρχικές κυβερνήσεις και οι εταίροι τους και δίνει έμφαση στον αγώνα και την κινητοποίηση, ως βασικά στοιχεία του κοινωνικού μετασχηματισμού, μπροστά στις επιταγές του κεφαλαίου, μέσα από:

α) Εναντίωση στις συνδικαλιστικές πολιτικές που βασίζονται στην εξάλειψη των ταξικών αγώνων και στην αντικατάστασή τους από ταξική συννεοχή, συνεργασία και διαβούλευση.

β) Εναντίωση στην αύξηση των φόρων για τις εργαζόμενες τάξεις.

γ) Απαίτηση για κατάργηση όλων των διαταγμάτων και νόμων που θίγουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες της εργατικής τάξης και της κοινωνίας στο σύνολό της και που ωφελούν αποκλειστικά τους καπιταλιστές.

δ) Αδιαμφισβήτητη υπεράσπιση των δημοσίων υπηρεσιών.

ε) Δίνοντας σημασία στις γυναίκες συνταξιούχους και επιδοματούχους θέτοντας τα προβλήματα των διακρίσεών τους και οργανώνοντάς τις.

στ) Άρνηση πληρωμής είτε της οφειλής είτε των τόκων της.

ζ) Να μπει όριο στη βασική σύνταξη και να απορριφθούν οι σκανδαλώδεις συντάξεις των διευθυντικών στελεχών πολυεθνικών ή διεθνικών εταιρειών που ληστεύουν επιχειρήσεις και χώρες.

11. Την αποφασιστική απόρριψη των καταπιεστικών και κατασταλτικών μέτρων ενάντια σε κοινωνικούς ακτιβιστές και συνδικαλιστές που αντιστέκονται στα μέτρα των κυβερνήσεων των χωρών τους.

Έτσι, η προτεραιότητα της συνδικαλιστικής μας δράσης βασίζεται στα εξής συγκεκριμένα σημεία:

α) Την έκδοση ενός νόμου προσωπικού, ή όπως κι αν ονομαστεί, που να εγγυάται την πλήρη κάλυψη όλων των αναγκών του πληθυσμού που περνάει όλων των ειδών τα προβλήματα (ψυχολογικά, οικονομικά, κίνησης, κλπ.)

β) Την έκδοση ενός νόμου ασφάλειας που να εγγυάται πλήρως τις κοινωνικές συντάξεις και παροχές

γ) Αξιοπρεπείς και επαρκείς συντάξεις με ένα άνοιγμα σύνταξης το πολύ 1 προς 3

δ) Κατάργηση του συνολικού φόρου επί της σύνταξης (IRG ή IGR ή IGB) πάνω στις συντάξεις συνταξιοδότησης σε όλες τις χώρες που υπάρχει ακόμα

ε) Εναιοποίηση των ταμείων σύνταξης σε όλες τις χώρες όπου υπήρχαν διάφορα χωρίς να δεσμεύονται τα κεκτημένα

στ) Άρνηση σε όλες τις περιπτώσεις για κάθε μείωση των συντάξεων των συνταξιούχων, της χήρας, του ορφανού

ζ- Την ανάγκη αύξησης των συντάξεων των συνταξιούχων και επιδοματούχων όποτε υπάρχει γενική αύξηση των αποδοχών των εν ενεργεία εργαζομένων και μισθωτών

η- Ελάχιστη σύνταξη με αυξήσεις υψηλότερες από τον ΔΤΚ (Δείκτη Τιμών Καταναλωτή που αξιολογείται από τα συνδικάτα)

ι- Δικαίωμα αξιοπρεπούς κατοικίας

ι- Εξασφάλιση ότι όλοι οι συνταξιούχοι και επιδοματούχοι που βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας θα ξεφύγουν από αυτή

κ- Καταπολέμηση με κάθε τρόπο της ιδέας που ανέπτυξε ο σημερινός καπιταλισμός ότι οι δημόσιες συντάξεις κινδυνεύουν

λ- Απαίτηση για την παρουσία μας και αν όχι να την κατακτήσουμε να είμαστε παρόντες σε όλους τους οργανισμούς όπου συζητούνται και αποφασίζονται θέματα που αφορούν συνταξιούχους και επιδοματούχους

ιγ- Δημιουργία μιας σειράς αναγκαίων και πιθανών οργάνων ενημέρωσης και προπαγάνδας

ιδ- Αγώνας για ίσα δικαιώματα για τους μετανάστες

ο- Αγώνας κατά κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας. Οι εργαζόμενες τάξεις να έχουν εξασφαλισμένη την πρόσβαση σε τρόφιμα, πόσιμο νερό, φάρμακα κλπ.

π- Αγώνας για τη δημιουργία μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης ειδικής για τους συνταξιούχους και επιδοματούχους (με σύνδεση με ταξικά σωματεία ή ελεύθερα ως ταξικό σωματείο χωρίς σύνδεση με συνδικάτα), όπου δεν υπάρχει, και για αλλαγή της νομοθεσίας που αντιτίθεται στη δημιουργία τους και να εντάξει στο ΔΓΕ σε αυτόν τον αγώνα

σελ-Εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικών τομέων της οικονομίας

ιζ- Τέλος, ο αγώνας αυτός βασίζεται κυρίως σε μια θεμελιώδη προϋπόθεση, που είναι η ενότητα και η ενίσχυση του λαϊκού εργατικού κινήματος σε κάθε χώρα και σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση των κοινών προβλημάτων που έχουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, να ενισχυθεί η ταξική τους προέλευση, το αγωνιστικό τους πνεύμα και η παρουσία της ΤΥΙ που είναι μέλος της ΠΣΟ στις αφρικανικές χώρες.

Κάτω ο καπιταλισμός! Ζήτω ο αγώνας των συνταξιούχων και επιδοματούχων των αφρικανικών χωρών για τα δικαιώματά τους! Ζήτω ο σοσιαλισμός!

Για τη 2η Αφρικανική Διάσκεψη της Διεθνούς Ένωσης Συνταξιούχων και Επιδοματούχων της ΠΣΟ
Ο συντονιστής του περιφερειακού γραφείου ΑΦΡΙΚΗΣ Ο Γενικός Γραμματέας

Drissi Abderrazzak

Quim Boix

